

земите на българите. И както тогава, отново българският скиптроносец даваше благоволенията си и позволяваше на латинските войски да прекосят земите му.

В Браничево Бодуен отседна в калето на кастрофилака^Т, където прие почитта на местните велможи и войводи, духовници и знатни търговци. От тях узна, че българският самодържец ще го очаква в Средец, където се подготвяха в негова чест многобройни тържества.

Пратениците, които бяха посрещнали латинците в Белград, продължиха да ги придружават по целия път нататък. След като в Браничево се събра ^{всичките} цялата рат, след като пристигнаха всички закъснели по пътя рицари, войската потегли към планинските трудни местности на изток. Опитни люде, избрани от местното население, предвождаха авангарда, докато български стражи завършваха опашката на ариергарда, за да пазят колите с оръжията и ценностите на кръстоносците от случайни нападения на власите, които живееха по високите планински върхове. Като минаха през Равно, кръстоносците отседнаха четири дни в Ниш, където населението им даде в голямо количество брашно, овци, волове, ^{емемик} емемик и вино. Кастрофилакът на Ниш предложи на Бодуен, на Тома^с дьо Марл, Ембер дьо Божо, ^{Иоан} Иосиф дьо Бриссон, Рийом дьо Кайо и Варен дьо ла Хавери в дар опитомени сърни, убити глигани и соколи. След като преминаха и Ремесиана, войските навлязоха в Средецката равнина и наближиха стените на старозлавния град.

Вън от градските порти ги причака сам Йоан Асен, заобиколен от множество боляри и войводи, клирици и монаси, с многобройна богато облечена конница. Конете бяха покрити с ярка коприна, въздите им бяха посребрени, връз породистите им тесни глави се веяха скъпи пера.

Когато зърнаха латинската войска, две редици тръбачи засвириха високо с тромпети, връз които висяха навързани пъстри кордели.